Historical Society

PŘÍTEL LIDU.

ROČNÍK XI. WILBER, NEBRASKA, VE ČTVRTEK, DNE 19. ČERVNA 1902 ČÍSLO 43

Ze zámoří.

Vídeň, 18. června. Během včerejší debaty o smlouvě ohledně paroplavby na Dunaji došlo v poslanecké síni k pustým scénám. Oba vůdcové Všeněmců, Jiří Schoenerer a Karel Wolf, počali se z počátku titulovat nevybranými výrazy a na konec pustili se do sebe. Spolíčkovali se navzájem tak, že z nosů řinula se jim krev. Při tom panoval ve sněmovně a na galeriích pekelný lomoz.

Lucca. 13. června. Pověstný brigant Giuseppe Mussolino pro mnohonásobné vraždy odsouzen na doživotí. V rozsudku stojí, že má stráviti odsouzenec 8 let v separaci a teprve pak se může stýkati s jinými trestanci. Mussolino zamýšlí apelovat proti rozsudku. Přijal tentýž se zdánlivou lhostejností a měl řeč k soudnímu personálu, v níž prosil o smilování s jeho spoluobžalovanými. Se slzami v očích ujišťoval porotce, že jsou jeho kamarádi nevinní. Soudce i porotci byli velice pohnuti a a následovalo pak propuštění všech spoluobžalovaných na svobodu.

Londýn, 14. června.— U policejního soudu na Bow Str. byl zahájen předběžný výslech s plukovníkem Arturem Lynchem. Soudní síň byla přeplněna. Veřejným žalobcem byl vrchní návladní sir Edward Carson, jenž vylíčil Lynchův "zločin". Lynch, jenž se narodil v Australii, jest obžalován z velezrády, protože bojoval jako britský poddaný v čele irské brigády po boku Boerů. Dříve však složil přísahu věrnosti jako "burger". To bylo v lednu r. 1900. V listopadu lonského roku byl zvolen Lynch za volební okres Galway do anglického parlamentu. Jeho obhájcem jest Charles Russell, syn zemřelého lorda vrchního soudce barona Russella z Killowenu. Týž pravil, že jeho klient nic nepopírá a že vše, co učinil, dálo se veřejně. Po vyřízení různých formalit byl odložen další výslech na 21. června.

Vídeň. 13. června. Včera došlo k dalším bouřlivým výstupům v poslanecké sněmovně říšské rady, když se zastávali předseda sněmovny hrabě Vetter v. Lilie a předseda ministerský dr. v. Koerber císaře německého Viléma proti radikálnímu českému poslanci dru. Klofáčovi, jenž na něho prudce útočil ve své interpelaci ohledně řeči pronešené při slavnosti jakés v Marienburgu, která byla projevem nepřátelského smýšlení panovníkova k Polákům. Koerber pravil, že je mu od srdce líto, že byly pronešeny takové potupy proti panovníkovi, který byl od svého dosednutí na trůn věrným spojencem Rakousko-Uherska. Ke konci řečí důrazně odepřel na interpellaci Klofáčovu ohledně císařovy řečí odpovídat. Řeč premierova byla na jedné straně sněmovny přijata s nadšeným souhlasem, kdežto na druhé straně spuštěno pronikavé pískání, syčení, tlučení kladívky na stolky a jiné hřmotné protesty.

Petrohrad, 13. června. Hlad v Sibíři se víc šíří. Dle zpráv došlých z Irkutska hrnou se velké davy lidí trpících hlad do řečeného města, hledajíce tam spásu. Žijí ve volném prostranství bez přístřeší, oděni jsou v hadry a úplně odkázáni na veřejnou dobročinnost, která však vzhledem k ohromnému počtu hladových nedostačuje. Zatím co docházejí ze západního, severního a středního Ruska zprávy uspokojivé o stavu věcí, je tomu v Zakavkazku naopak, protože tam sucho zničilo úrodu. Kromě toho tam řádí mor mezi hovězím dobytkem.

Berlín, 15 června. Spisek Felixe Baumanna jde jako na dračku. Nese titul "V nejtemnějších Spojených Státech" a obsahuje přehnané líčení nemravnosti v amerických městech. Ve knize jsou dlouhé kapitoly o New Yorku, Chicagu, New Orleansu a San Franciscu. Pisatel uveřejňuje dosti bohatý materiál, týkající se lynčování, podplácení policie a soudů amerických, tvrdí, že Spojené Státy jsou daleko nemravnější než kterákoli jiná země na světě a varuje zvláště německé ženy před stěhováním do země, nad níž se vznáší atmosféra nemravnosti.

Praha, 16. června. Zemský sněm sestoupil se k jarnímu zasedání, které, jak poměry dávají tušiti, bude velmi zajímavým.

Hraběnka Štěpánka Lonyayová, vdova po zemřelém korunním princi Rudolfovi, přijede co nejdříve k návštěvě své provdané dcery, kněžny Windischgraetzové a bude bydliti též v Groebově vile na Vinohradech.

Důvěrníci národní strany svobodomyslné společně se zástupci měst: Berouna, Blatné, Dobříše, Hořovic Hostomic, Příbrami, Březových Hor, Radnic a Rokycan, shromáždili se před nedávnem ve Zdicích, aby porokovali o kandidátu, který za tato města do říšské rady vyslán býti má. Po delší debatě usneseno, aby poslanecký mandát říšský po zvěčnělém Ignátu Hořicovi svěřen byl MUDru. Janu Dvořákovi, vrchnímu zdravotnímu radovi a lékaři na Opočně, poslanci zemskému. Volba v této městské skupině vypsána jest na den 10. července.

Z Vídně se oznamuje, že zemřel bývalý americký místokonsul v Toulonu (ve Francii) John George Plattna.

Na postup a úspěch americké cesty prof. Masaryka jest zde zvědav kde kdo a některé časopisy litují, že nedocházejí pravidelné zprávy.

Petrohrad, 16. června. Sečtením osob, vypuzených z různých měst za dva a půl roku trvající správy ministra vnitra Sipjagina, zavražděného 16. dub., seznalo se, že jest těchto osob obrovský počet 60.000. Sečtení to provedeno na rozkaz Sipjaginova nástupce Plehwea, jenž nemíní nikterak následovat ohavného příkladu svého předchůdce a chce dovolit návrat všem vypuzeným lidem. Praví se, že chce Plehwe zavésti vůbec mírnější správu, ale reakcionáři, s hrabětem Šemeretěvem v čele, mají dosud velký vliv na cara.

Řím, 16. června. Ze všech zpráv jest patrno, že se americké vyjednávání o Filipiny celkem nedaří. Z pětičlenného výboru kardinálů, který americké požadavky projednává, jest jediný kardinál Vonutelli jim příznivý, ostatní jsou jednomyslně proti nim. Požadují, aby postavení mnichů na Filipinách zůstalo takové, jako bylo pod španělskou vládou.

Vídeň, 16. června. Jistý Gothman a dva jeho přátelé přišli o život v raxských Alpách, kdež spadli včera do propasti 300 stop hluboké. Alpy tyto jsou oblíbeným výletním místem turistů z Vídně i z Čech.

Havana, 15. června. Hospodářská krise na Cubě roste každým týdnem vždy více. Četné farmy přestaly mleti cukrovou třtinu a tisíce dělníků propuštěno z práce. I ti lidé jsou bez práce, kteří obyčejně orají a vláčí pole připravujíce je pro příští setbu. Jen málo lidí pracuje, protože majitelé farem nemohou se vypůjčit tolik peněz by mohli dělníkům zaplatit. Ze všech stran dochází zprávy o průmyslové tísni. Caibatienský časopis praví: Sklizeň cukrovky je dokončena. Velká část plantážníků propustili své dělníky o nechali si jen může k hlídání podniků. Téměř 50.000 lidí v okresu je bez peněz, a práce. Stanou se z nich tuláci. Tuláctví značí zločin, loupež a paličství, jedním slovem brigandáž. Časopis v Cienfuegos píše: Náš průmysl je ochromen. Skončená sklizeň zbavila lidi práce a obživy. Noviny z Manzanilo píší: Když průmysl a obchod klesá, množí se žebráctví a chudoba stává se epidemickou. Jak viděti, pracovní lid v nové cubanské republice nemá na růžích ustláno.

Zprávy domácí.

Z kruhů diplomatických.

Státní departement obdržel zprávu, že rakouský vyslanec baron Hengelmuller teprvé na podzim obdrží svoje pověřovací listiny jakožto velvyslanec. Následek toho bude, že sir Michael Herbert, nový anglický velvyslanec, ačkoliv jmenován byl později, představen bude presidentovi dříve, nežli rakouský velvyslanec. Státní tajemník Hay oznámil kubánskému vyslanci Quesadovi, že president přijme jeho pověřovací listiny příští pondělí.

Sebevražda krajana.

V Brainard, Neb. v sobotu šerif s četou nalezli mrtvolu Vincence Slavíka, zámožného českého rolníka, který v pátek dvěma ranami smrtelně ženu svojí postřelil. Šerif prohled napřed farmu a pak okolní lesík, ale marně. Tu maršál L. J. Kavalec viděl u domu zlého velkého psa, který zaměřil do pole. Šel za ním a pes šel přímo k studni nedávno v poli vykopané a tam se zastavil. Maršál měl co dělat, aby psa odehnal a když do studně nahlédnul, spatřil Slavíka. —Tento zavěsil si provaz kolem těla a do studny seskočil. Voda dosahovala mu zrovna na hlavu a utopil se. Střevíc a klobouk nalezeny blíže studny. Slavík, narozený v Čechách, byl zámožný, vlastnil 320 akrů cenné půdy a značně peněz měl půjčeno. Otec jeho, Matěj Slavík, bydlí v okr. Pierce. Kromě zraněné ženy zůstaly po něm tři děti. Žena zápasí se smrtí následkem zranění. Všeho příčinou jsou domácí nesváry.

Zastřelil se na vlaku.

G. E. Gilbert, známý st-louiský obchodník spáchal 14. t. m. večer samovraždu na vlaku dráhy Alton, jedoucím směrem ku Chicagu, blíže městečka Virden. Seděl v palácové káře naplněné u většině ženami, když přiložil si revolver ku levému spánku a spustil. Velké zděšení panovalo mezi přítomnými. Samovrah klesl k zemi a jediné co promluvil ku kondukteru, který jej zvedal, bylo: "zab mne."

Dvě ženy lynčovány.

V Osuvkee, obci to 18 mil západně od Okmulgee, I. T., byly lynčovány jedna žena a jedna dívka. Zpráva o tom došla do office spolkového maršála, ale bližší podrobnosti o této lynčovní vraždě nejsou známy. Deputy odcestovali již do Osuvkee.

Pomsta Italova.

Doznáním Antonia Luciano, který jest uvězněn v New Orleans, na žalobu že zavraždil Bartolo Ferraru při pohřbu jeho bratra, jakož i Vincenzo Veturu, získala policie zdejší různá tajemství o italské mafii, která vykonává strašlivou pomstu (vendetu) na každém, kdo některému z její členů jakýmkoliv způsobem ublíží. Luciano vyžádal si, aby jej ve vězení navštívil náčelník místní policie a sdělil mu, že on — Luciano — jakož i jeho zemřelý bratr Salvatore, náleželi k mafii, že ale prohřešili se proti její nesprávným zákonům. Na to obdrželi tajný rozkaz aby se pod trestem smrti vrátili na Sicilii a tam aby se zodpovídali před nejvyšším tribunálem. Oni ale neuposlechli, poněvadž věděli, že na Sicilii očekává je smrt. Na to bylo jim sděleno, že budou zde usmrceni a proto odhodlali se, že vykoupí životy své co nejdrážeji. V úterý večer byli skutečně přepadeni od pěti vrahů, jichž jména Luciano náčelníku prozradil. Špehounem bandy byl Vincenzo Vetuta, který přišel do obchodu bratrů Lucianů a dal se s nimi do řeči, načež později dal znamení k útoku. Salvatore Luciano byl probodnut dýkou, načež Antonio vrhl se na Vetura a zastřelil jej a dva jiné bandity Geraci a Galnica těžce poranil; na to vrahové uprchli. Policie má za to, že má co činiti s tou samou bandou, která v r. 1891 zavraždila náčelníka policie Hennesseye, načež bylo osm Italů lynčováno.

NEBRASKA

| John C. David, kapitalista Lincolnský, spáchal samovraždu zastřelením. David přestěhoval se v lednu do Lincoln z Pawne City, kde po dlouhá léta byl bankovním společníkem J. N. Eckmana, v první národní bance. Příčina sebevraždy není známa.

| Guvernér Savage obdržel několik výstrah od dělnické unie v Seattle, by se nesúčastnil slavnosti položení kýlu válečné lodě Nebrasky, která má býti pořádaná 4. července. Guverner však myslí, že jest jeho vlastenecká povinnost, by byl nápomocen při slavnosti a hotoví se bráti na ní podíl.

| J. F. Mueller, profesor normalní fakulty ve Freemont, zemřel otravou krve následkem zlého vředu na hlavě, který se prodělal až k mozku.

| Hans Wolf, 11 roků starý, utopil se blíže svého domova v Cushman parku, západně od Lincoln.

| Ve Franklin, Neb., vypukl hrozný požár, učiniv škody na $30.000. Oheň vypukl ve sklepě v řeznickém krámě Petersonově. V půl hodině pět obchodních budov bylo v plameni, panující prudký vítr otočil se na východ a v okamžení východní obchodní domy byly v ohni. Celkem bylo zničeno čtrnáct obchodních budov.

| Hugo Bratlien, 58 roků starý, byl nalezen s prostřelenou hlavou ve svém domově, zpadně od Lincoln. Jeho dva bratří, s kterými bydlel, našli jeho mrtvolu ležící na posteli a nejevící nejmenší známky násilí neb bolesti. Dymka, z které kouřil, vypadla mu z úst a ležela podle jeho obličeje.

| Henry Chambes zámožný farmer, 50 roků starý, bydlící blíže Norman, oběsil se. Příčina sebevraždy není známa, ale myslí se že nebyl při zdravém rozumu.

| Sherrif z Webster Co. přijel do Republican City, kde zatknul J. N. Howarda pro padělání směnek.

| V průběhu graduačních produkcí v Odeli pořádaných v tamnějším Methodistkém kostele za panující bouře blesk udeřil do budovy, kteráž v malé chvíli byla v plamenech. Mnoho životů bylo ohroženo. Hasičská pomoc zjednala prostředek k uhašení ohně, takže lidé vyvázli beze vší pohromy.

| Laren, syn manželů W. S. Hahnových v Burwell, utopil se v zavodňovací jámě; spadnuv do hlubokého místa utonul.

| H. A. Nolte, majitel elevatoru v Elkhorn, zaslal do St. Louis vlakový náklad korny sestávající z dvaceti třech kar, neb 30.000 bušlů. Je to největší zásilka korny, která kdy byla poslána z tohoto města.

| Edgard Allen, bydlící čtyry míle půlnočně od Wisner, byl předveden před zdravotní představenstvo a uznán za šíleného. Allen jest 23letý mladík, byl studujícím na státní universitě a myslí se, že hluboké bádání jest příčinou jeho šílenství.

| Farmáři v okolí Beatrice odhadují škodu, velkými dešti způsobenou na $50.000. Řeka v některých místech jest míli široká.

| Druhý Presbyterianský kostel v Lincoln byl poškozen ohněm. Škoda se odhaduje na $5.000

| Josef Calvin, maršál v David City, zastřelil se, když jeho manželka s chlapečkem venku obstarávala večerní práci. Když jeho manželka vyšla ven, vstal z postele, a neustrojiv se, klekl mezi postelí a židlí a střelil se. Byl okamžitě mrtev. Manželka, slyšíc výstřel, myslila, že to někdo u sousedů a dokončila svojí práci. Jaké však bylo její ustrnutí, když vešla do světnice a našla manžela, jen co mrtvolu. Calvin byl 50 let stár, a ve službě města byl po posledních deset let, buďto co noční hlídač neb maršál. Netěšil se dobrému zdraví.

* John Fox, farmář bydlící se svými rodiči šest mil severně od Elbow Lake, mimo, města, zastřelil svého bratra Petra. Zahnal potom služebnou dívku, zastřelil matku, potom sám se usmrtil. Udělal to v šílenství. Jeho bratr Petr také jevil známky šílenství, kdežto jiný bratr, Mikuláš, spáchal sebevraždu v Sissetonu, Již. Dak.

Český umělec obětí katastrofy na Martinique.

Z Vídně se oznamuje: Historický malíř Pavel Merwart stal se na své umělecké cestě obětí katastrofy, jež stihla ostrov Martinique, kdež dlel za studijním účelem. Jeho poslední dopis, zaslaný dne 3. května bratru jeho, professoru dru. Karlu Merwartovi ve Vídni, zní takto: "Viděl jsem dnes vlastníma očima nejzajímavější divadlo světa. Není to sice ještě opravdový výbuch jedné z vyhaslých sopek, avšak neztrácím ani okamžiku, abych důkladně vypozoroval všechny zvláštnosti tohoto zjevu, jenž uvádí celé město St. Pierre v rozechvění. Této noci bylo zasypáno celé město popelem zvýši 15 mm., doufám však, že sopka nepromluvila ještě poslední slovo." Umělec vyslovuje ku konci listu naději, že uvidí své milé co nejdříve. Bohužel, byl poslední, jenž vystoupil na sopku, kdy byla již v činnosti, aby kreslil náčrty. Nešťastný umělec žil mnoho let v Paříži, Londýně, ve Vídni, v Praze, v Pešti a v jiných hlavních městech; četné malby jeho zakoupeny od vlády pro musea. Byl též důstojníkem akademie francouzské a majitelem vysokého řádu kolonialního.

Pavel Merwart narodil se na Rusi z českých rodičů. Jako mladý hoch jevil záhy zvláštní talent mathematický a po dokončení studií na technice lvovské hodlal nastoupiti povolání inženýrské, když uzřel v Št. Hradci slavného italského herce Rossiho. Jeho výkony tak mocně ho dojaly, že je zobrazil v řadě kreseb, které vzbudily obdiv znalců. Merwart věnoval se pak zcela umění nejdříve v Št Hradci a později v Paříži, kde Henry Lehmann byl jeho učitelem. Dobyl si tam několik cen a jedné čestné zmínky. Merwart přihlásil se jako krajan na výstavě Krasoumné Jednoty r. 1884 "Výjevem ze zátopy" a od té doby obesílal pražské výstavy téměř rok co rok. Nejznámější jsou jeho práce: "Nihilistka," "Mladý Mojžíš," "podobizna Silvestra" a "Lovci perel na ostrovech Touamotou." Francouzská kritika o něm praví, že "jsa Francouzem svými způsoby a svou živostí, zůstal Slovanem velkými aspiracemi, šířkou idei a svou poesií."

Americká Kubelíkova nadace.

Ve schůzi výboru americké Kubelíkovy nadace, odbývané dne 6. června, oznámen byl příjem dalších příspěvků v obnosu $71.40, tak že souhrn veškerých dosud složených příspěvků ku nadaci pro chudé, ale potřebné žáky konservatoře pražské obnáší již $1421.56. Vydání až dosud obnášelo $39.00, takže hotovost fondu uložená v Merchants National Bank v Omaze, obnáší $1382.56. Výbor vyšetřuje, kde by se peníze nejlépe při úplné bezpečnosti uložiti daly a dle toho je uloží. V polovici března rozeslal výbor na 950 českých spolků ve Spojených Státech žádosti o příspěvky a po případě o zahájení sbírek mezi členstvem s připojením fotografie opatřené snímkem vlastnoručního podpisu Kubelíkova a s podotknutím, že každému, kdo by přispěl 25 centy, bude podobizna taková zaslána. Poměrně teprve nepatrný počet spolků k žádosti odpovědělo a výbor proto vznáší snažnou prosbu na všechny spolky, jež žádost a podobiznu obdržely, aby si neobtěžovaly vbrzku oznámiti výsledky sbírky a v případu, že by který spolek aneb některý jeho člen ani tou nepatrnou částkou 25 ctů. náhrady za podobiznu přispěti nemohl nebo nechtěl, aby laskavě podobizny nazpět byly vráceny, tak aby ztrátou těchže fondu ujma nebyla způsobena.

Ohromné stavby.

Každým dnem přibývá ohromných staveb ve velkých městech amerických; člověk v skutku žasne, že mohou bezpečně pnouti se do výše takové. Když však blíže přihlédne k dílu, vidí, že stojí na pevných základech a že dokonale spjaty jsou železem uvnitř. Kdyby základ povolil, ovšem celá stavba rozpadne se v nic. Znamenitý stavitel, jemuž jedna z největších staveb v Chicagu jest svěřena, pravil s úsměvem, že jest to se stavbami právě tak, jako s tělem naším; není-li základ těla, žaludek, zcela zdravým, tělo hyne. Pokud jest zdráv, celá konstrukce tělesná je jako ze železa, zdraví jest pevné a odolá snadno všem útokům choroby. Trinerovo léčivé hořké víno upraví Vám základ k mohutné budově tělesné; ono dodá žaludku náležité síly, by strávil každý pokrm, by z něho vytvořil novou krev a vyhnal nemocné součástky z ní. Pak nervy budou pevnými, mozek činným, svaly tuhými a pružnými, mysl jasnou, člověk bude vynikati nad své soudruhy stálým zdravím, jako ony stavby vynikají nad vetché chýžky. Ledviny a játra budou pak v krásném souladu pracovati, člověku vrátí se svěžest mládí. Kdo trpí na stuhlosť svalů a kloubů, bolesti v zádech, nebo má usedlinu v moči, měl by užívati Trinerova léčivého hořkého vína. Na prodej v lékárnách a první třídy hostincích. Přímo zasýlá je Jos. Triner, 799 S. Ashland Ave, Chicago, Ills.

* Profesor Herbert z Pennsylvanské University dovozuje, že Peekskill, N. Y., stojí na největší sopce na světě a stihne jej někdy tentýž osud, jako Pompej, Herkulanum a St. Pierre. Prozatím se této předpovědi nemusí nikdo lekat. K erupci jest ještě hodně daleko.

Z WILBER.

— Demokratický kaukus odbýván byl minulou sobotu za předsednictví F. W. Bartoše. Alois Slepička zastával místo tajemníka a následovní občané zvoleni do okresní konvence: J. M. Korbel, J. L. Borecký, Elmer Castor, Al. Slepička, P. S. Šafářík, J. V. Šesták W. G. Hastings, Ed Borecký, F. W. Bartoš, V. B. Průcha, N. B. Hayden, L. A Morrison, Karel Pospíšil, W. F. Červený, Adolf Shimonek a Wm. Pospíšil.

— Minulou sobotu odbýván kaukus strany populistické. P. C. Mosher zvolen za předsedu a Shultz Hammond za tajemníka. Za zástupci do okresní konvence zvoleni byli: E. Ballard, W. F. Greer, G. H. Ross, S. Hammond P. C. Mosher, W. Savage, J. W. Beck, F. J. Elliott, J. E. Reeves, Ed Savage, R. White, Geo. Hynek, Jos. Pospíšil, H. Wacker, T. A. Sawyer a Ed. Fergusson.

— Gasolinová loď wilberské parkovní a yachtovní společnosti poprve odevzdána byla veřejně svému učelí minulou neděli. Již kolem 2. hodiny za nepřítomností admirála Boreckého, dán rozkaz pod admirálem Šestákem k zdvižení kotvy o loď Albert S. naplněna 27 účastníky plula po řece nahoru. Loď vykonala za odpoledne 4 cesty po vodě nahoru a dolů a večer jezdila až do 11 hodin. Všichni, kdo súčastnili se výletu po lodi, shodují se v tom že jest úplně bezpečná, pracuje rychle, a je dobře vedena, že není nižádné příčiny, by někdo měl obavy na ní vsednouti. Že není skutečně žádného nebezpečí se obávati dokázali řídiči lodě tím, že v neděli odpoledne dali bezplatný "rajt" 43 dítkám najednou které velice se z výletu těšily, a loď zdála se býti mraveništěm dětských hlav. Ona malá nehoda která stala se při jízdě na zkoušku v pátek kdy loď vysokou vodou hnaná narazila na most a porouchala si "palubu", nemůže se se bráti za žádné měřítko, a loď při normální vodě jest nejen bezpečná ale i lehko k řízení a při patřičné opatrnosti nějaké neštěstí jest rozhodně nemožné. Jízda po lodi po řece Blue jest pro každého nad očekávání překvapující novinkou a zároveň vhodnou příležitostí mile stráviti chvíli prázdného času. Doufejme, že Albert S. bude po dlouhá léta zdrojem milé a ušlechtilé zábavy.

— E. H. Hinslaw z Fairbury byl nominován okrskovou konvencí v Beatrice za kongresníka 4. distriktu. O nominaci byl veden krutý boj mezi as 7 kandidáty, mezi nimiž též J. D. Pope ze Saline Co. Sezení trvalo po dva dny a dvě noci a vrženo bylo 433 ballotů než došlo k výsledku. Hinslaw jest dobře znám i v tomto okresu co dobrý právník a kandidát, jehož ruce byly dosud čisté od nekalých politických šmejdů.

— Výlet Tčl. Jednoty v Omaze položen jest na neděli 13. července do parku Wilberské parkovní a yachtovní společnosti. Účastníci přijedou do Wilber as v poledne po zvláštním vlaku a zpět kol 9. hodiny večerní. Očekává se několik set lidí z Omahy samé. Na zdar.

—"Kanárci" z okresního vězení, Walter Dillon a Chas. Bennett, kteří živeni byli na útraty okresu již od prosince pro krádež v Steinově obchodě ve Friend a pro napomahání k útěku z vězení, byli v pondělí propuštěni z vězení. Když byli přivedeni do sheriffovy úřadovny a podepsali listiny, byly jim sejmuty okovy, ale ihned zase jim dány jiné deputy šerifem z Lancaster county pro loupež v Benett, Neb. Vězňové jevili velké překvapení, protože něčeho takového neočekávali.